

ВІСНИК

ПРАТ «Оберіг» і ТОВ «Семенивський Агросервіс» вітають своїх працівників, які народилися у жовтні місяці

2 жовтня: Бікбаєв В.А.
5 жовтня: Кодаш А.В.
9 жовтня: Жузецов Д.В.
11 жовтня: Стародуб В.О.
15 жовтня: Трюхан О.В.
Циноборенко О.М.
20 жовтня: Пелих Н.О.
23 жовтня: Сердюк М.М.
24 жовтня: Бойко К.О.
26 жовтня: Журавльова Н.А.
28 жовтня: Журавель О.А.

Попрощуємося з газетою

На 2024 рік Укрпошта планує встановити новий тариф на доставку друкованих видань: 4 грн. за один екземпляр. Досі наша газета коштувала біля 3 грн. разом з доставкою. Тепер має бути 7 грн. Різке зростання вартості, згідно законів ринку, призводить до різкого скорочення передплатників, що, в свою чергу, зробиє економічно неможливим організацію процесу видання газети. Якби навіть тираж зберігся, редакції со-вість не дозволяє пропонувати своїм читачам таке дешево видання, яке коштує менше, ніж його доставка. А зробити його більш дорогим у всіх смислах не дають наші принципи організації: редакція працює на безоплатній основі у вільний від основної роботи час і якийсь не збирається змінювати свій статус на професійний.

Коротше кажучи, ми зайшли у глухий кут. Чи нас туди заганяють. З іншого боку, за кілька років наша газета має закритися просто через те, що люди, які її роблять, відійдуть від справ, а зміни чомусь не видно. Мабуть, час друкованих ЗМІ вже минув. Вони стали пережитком минулого. Тішимо себе думкою, що «Вісник Семенівської сільської ради» все ж таки був такою собі місцевою «родзинкою», чимось таким, що вирізняло наше село серед інших. Що ж, тепер в Семенівці буде на одну родзинку менше. Всього лиш.

Зважаючи на все вищесказане, прийняли наступне рішення:

1. Редакція не подає документи на включення газети у Каталог місцевих видань на 2024 рік і припиняє випуск «Вісника...».

2. Номери 10-12 газети за 2023 рік вийдуть згідно графіка.

Залишається додати, що «Вісник Семенівської сільської ради» видається сімнадцятий рік і ми вдячні всім, хто передплачував газету весь цей час.

Надворі осінь. Робота триває

На початку вересня в Семенівському ліцеї відбувся благодійний ярмарок, на якому зібрали майже 4700 грн. За ці кошти придбали: сухий душ – 40 шт. на 800 грн., плащі-дошовики – 52 шт. на 1644 грн., засоби особистої гігієни на суму 1860 грн. Всі ці необхідні для воїнів ЗСУ речі передаються через волонтерів разом з продуктами харчування, маскувальними сітками, каверами та ін. В Остапівському клубі в'яжуть каремати.

Підтримуємо акцію Національного банку України «Смільва гривня». Збираємо монети номіналом 10 та 50 коп., а також 1, 2, 5, 10 грн. Інші копійки участі в акції не беруть. Ці

На жовтень потрібні:

- теплі речі (термобілизна, шкарпетки (почався сезон плетіння), светри, ковдри, матраци);
- одяг для шпиталів (футболки, спортивні штани);
- ліки від простуди і від тиску;
- для окопних свічок (консервні банки – різні, віск, парафін);
- продукти харчування (як і раніше);
- для сіток та карематів (старий одяг, інші речі)

кошти банк перерахує на потреби ЗСУ: це насамперед військова амуніція, зброя, ліки, харчування для наших захисників. Акція триватиме до кінця листопада.

з історії Семенівки**Село 100 років тому***(Продовження. Початок у № 8)*

Мешканці села під час виборчих кампаній не відзначалися високою активністю. Зокрема, у 1926 р. в Семенівці мали право голосу 2586 осіб, з'явилось на вибори 1651, в т.ч. чоловіків – 860, жінок – 791, тобто 63,8% [30]. Абсентизм був типовим явищем для українського села того часу і охопив приблизно третину виборців.

(Політичний абсентизм – ухилання виборців від участі у виборах до державних органів; взагалі політична пасивність населення. Ред.)

У 20-х рр. досить вагомою залишалася роль сільських сходів, на яких вирішувалися життєво важливі питання села: розподіл землі, сплата податків, надання допомоги мешканцям населеного пункту, вибори до Ради, створення різних товариств, господарські справи тощо. На сходах обирали делегатів на волосні, повітові, районні, окружні, губернські з'їзди Рад, безпартійні конференції. Так, делегатом VII губернського з'їзду Рад Одещини (квітень 1925 р.) від Семенівки був Максим Зіновійович Позняк, 1904 року народження, безпартійний, член профспілки працівників освіти, член споживчої і сільськогосподарської кооперації. Освіта середня, вчитель, українець, соціальне походження – з селян-середняків, завідувач трудової школи, депутат сільської Ради, голова культурної комісії [31].

У зв'язку із значним скороченням Червоної Армії, переходом до територіально-міліційної системи практично зникло дезертирство, а сільради про-

водили роботу з допризовниками. Наприклад, 16 квітня 1924 р. відбулося об'єднане засідання представників артилерійського дивізіону 51-ї територіальної дивізії з депутатами Семенівської сільської Ради, членами КНС, комсомольської організації і селянського будинку. У селі буді вирішили організувати куточок Червоної Армії, при ньому працювали військовий і спортивний гуртки, проводилися суди над допризовниками-дезертирами, вечори запитань і відповідей, урочисті збори до дня Червоної Армії [32]. Військовозобов'язані Первомайської округи повинні були проходити службу у 51-й та 95-й територіальних дивізіях. Призовники періодично скликалися на навчальні збори, які тривали кілька днів. Вони мали везти з собою необхідний запас продуктів. Для семиденних зборів на групу в 30 осіб потрібно було 10 пудів і 25 фунтів м'яса, 13 пудів 10 фунтів овочів, 35 пудів пшеничного борошна, 39 пудів 36 фунтів борошна для випічки хліба, 1 пуд 2 фунти солі, 60 золотників перцю, 7 пудів 4 фунти круп, 1 пуд 12 фунтів тваринних жирів, 1 пуд 12 фунтів цукру, 111 пудів дров (у зимовий час), 40 золотників лаврового листа, чай. Така практика роботи з допризовниками увійшла в систему. Зокрема, Семенівська сільрада попереджала односельчан: «Необхідно приступити до заготівлі продуктів харчування самими допризовниками, бо, мабуть, з боку держави на утримання коштів відпущено не буде» [33]. *(далі буде)*

Вісник Семенівської сільської ради

рада чи не рада, чи яка у нас громада, а село живе

№ 9
(215)
вересень
2023**Вереснева сесія сільської ради**

05.09 відбулася XXIV сесія Богородищенської сільської ради 8-го скликання. На сесії були присутні 13 депутатів з 22 обраних та сільський голова. Серед дев'яти відсутніх двоє перебувають у лавах ЗСУ і один до-строково припинив повноваження.

Першими розглядалися зміни до сільського бюджету. Серед них на потреби закладів дошкільної освіти витрачено 425 558 грн. За ці кошти всім таким закладам придбані м'ясо-рубки, блендери, ваги на 30000 грн., матеріали для обладнання укриттів: ОСБ-плити – 3200 грн., вапно, фарба, церезит, розчинник, цемент – 25286 грн., мішки – 848 грн., лампи – 2303 грн., кран, змішувач, муфта – 3369 грн., придбання вугілля – 174305 грн. Для окремих закладів: Воєводський – система очищення води – 73663 грн., фільтри – 7500 грн., Садівський – облаштування найпростішого укриття – 160000 грн.

Придбані 2 принтери для військомату на суму 30000 грн. і ще ноутбук та принтери на суму 76797 грн. Останні будуть передані в оренду теробороні.

5430 грн. виділено на матеріали, які витратили на переобладнання приміщень Воєводського БК, щоб там могли проходити шкільні заняття, так як будинок культури має укриття, а ліцей – ні. Ще 4500 грн. виділені на банери та прапори для Семенівської алеї пам'яті. На момент написання статті і те й інше вже придбано.

На організації благоустрою населених пунктів виділено 455125 грн. Сюди увійшли встановлення водонапірної вежі у Рябоконево, ремонт освітлення у Любоіванівці та огорожа у Виноградному Яру.

41600 грн. спрямовані на виготовлення технічної документації щодо поділу земельних ділянок комунальної власності. 16800 грн. – на придбання респіраторів. Вони є в запасі, але термін їхньої придатності закінчився. Респіратори необхідні на випадок надзвичайної ситуації.

Для закладів середньої освіти придбані матеріали для ремонту на

(Продовження на стор. 2)

Шановні односельчани! Щиро вітаю Вас зі святом Покрови Пресвятої Богородиці.

Нехай Мати Божа вкриває вас своїм покровом і жодне на Землі горе і нещастя не торкнеться вас. З'явилася вона в цей день, явивши свою любов до людей і завжди буде захищати нас. Нехай Покров Пресвятої Богородиці принесе чистоту і надію в ваші родини.

Бажаю, щоб у ваших домівках завжди був затишок, мир і порядок. Щоб у ваших душах завжди була віра, справедливість і любов. Нехай підуть геть негаразди, а в душі нехай завжди буде мир і спокій. Бажаю вам виконання всіх ваших надій, добра і любові і миру!

Вітаємо всіх захисників і захисниць України, які щодня роблять неймовірне та борються за нашу з вами перемогу зі святом – Днем захисника України Цей день уособлює мужність, силу, честь і обов'язок! У цей день також вітаємо всіх чоловіків, хлопців, жінок та дівчат, всіх тих, хто стоїть на захисті кордонів нашої Батьківщини. Ви сильні, стійкі, сміливі та хоробрі. Нехай закінчиться війна, настане мир і ваша служба стане спокійною, а життя – яскравим, довгим, а в домі панує тепло, затишок і любов.

Шана і слава захисникам і захисницям Вітчизни, Слава Україні!

Шановні семенівці! Сердечно вітаю Вас з Днем села Семенівки! Це особливе свято, яке об'єднує всіх, хто любить своє село, тих людей, чияю працею воно створювалось.

Від усієї душі хочу побажати добрих днів, проведених в старанній праці та плідній роботі, веселих вечорів, наповнених душевними піснями і моментами щастя. Бажаю всім односельцям відмінного здоров'я, ладного господарства, тепла та затишку в оселі! Нехай життя вдаліні від міської суєти приносить насолоду, мир, спокій і безтурботність. Будьте щасливі, живіть у достатку і благополуччі. Хай кожен наступний день буде зігрітий добром і теплом, а саме головне – нехай прийде мир на нашу українську землю і повернуться додому живі і здорові всі рідні та близькі!

Вітаємо наших вчителів з професійним святом – Днем вчителя!

Чудових людей, які присвятили свою роботу, все своє життя, подарували нам не тільки знання, а й свою любов. Ваша робота – це не просто праця – це справжнє покликання, до якого потрібно підходити тільки з відкритим серцем і всією добротою душі. Дякую вам за ваше душевне тепло, за мудрість, за чесність і велике терпіння. Бажаю вам щастя і здоров'я, незгасного запалу і пристрасті у вашій роботі, щоб ви виховали ще не одне гідне, розумне та освічене покоління.

Побажання для вас: дружного колективу, процвітання і добробуту школі, вдячної оцінки за труди та щоденну відповідальність, легкості й мудрості в прийнятті рішень. Нехай нагородою служать посмішки учнів. Нехай завжди вас пам'ятають випускники, які стали гідними людьми. Сил, терпіння, підтримки, інновацій!

Шановні ветерани та мешканці старшого покоління!

Від щирого серця вітаю Вас з Міжнародним днем людей похилого віку та Днем ветерана.

Цей день є символом єдності і спадкоємності поколінь – прекрасна можливість сказати теплі слова подяки батькам, матерям, ветеранам війни і праці, пенсіонерам і взагалі всім літнім людям за вклад у розвиток країни, за багаторічну самовіддану працю, доброту і мудрість. Ви передаєте у спадок все найцінніше, що накопичили за все життя.

У цей святковий день прийміть щирі вітання і глибоку вдячність за все, що зроблено Вами заради нашого майбутнього. Бажаю вам міцного здоров'я, довгих років життя, наповнених яскравими і щасливими подіями. Нехай близькі люди завжди оточують вас турботою і теплом!

І.Д.Герасименко,
староста Семенівського СО

ВІСНИК ССР

Засновник: ГО «Фонд підтримки театру»
адреса: 55330, с.Семенівка Первомайського району Миколаївської області
ідентифікатор медіа – **R30-01066**

Реєстраційне свідоцтво: МК № 1150 - 647\ПР від 10.01.19 **Періодичність:** 1 раз на місяць **Обсяг:** 0,5 друк.арк.
Тираж: 207 Пер.індекс: **98489.**
Адреса типографії: м.Вінниця, вулиця Чехова, 12а **Зам. № 23 47 09**

e-mail: drama@meta.ua
Internet архів: на сайті **sbk.inf.ua**

Підписано до друку: 25.09.2023 р.
Редактор М.Давиденко

Алея пам'яті

Місце розташування – Меморіал в центрі Семенівки.

Тут розміщені банери з портретами наших земляків, які віддали своє життя за незалежність України.

Відкриття заплановане на понеділок 2 жовтня.
Початок о 17:00

Враховуючи, що газета готується за тиждень до цієї події, можуть бути зміни в даті та часі проведення церемонії відкриття. Слідкуйте за оголошеннями.

Вереснева сесія сільської ради

(Продовження. Початок на стор. 1)

60000 грн., мотокоса за 17000 грн. Оплата медогляду коштує 101780 грн., поточний ремонт теплопостачання Воеводського ліцею – 200000 грн. На 516000 грн. придбане вугілля. Розглядалося питання придбання програмного забезпечення під назвою «Наші діти» за 160000 грн. Вирішили поки що почекати, подивитися, як ці програми покажуть себе у інших громадах, які вже їх придбали.

На виконавче провадження направлено 27119 грн. Це такий трюк перевіряючих: приїздить комісія, складає припис і відразу передає документи до суду. Поки недоліки виправляються – судове рішення вже готове і маємо штраф.

На виплати хворим на онкозахворювання виділено 50000 грн.

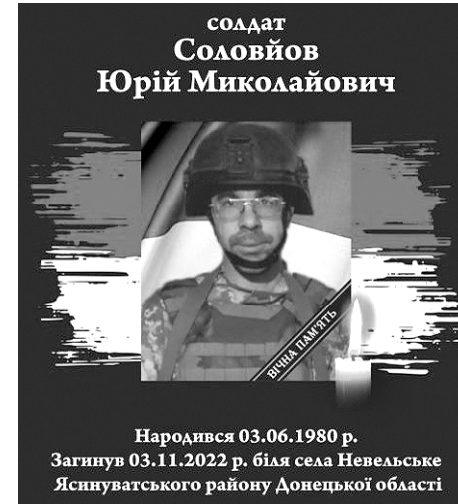
Делеговані кошти на фінансування Арбузинського центру первинної медико-санітарної допомоги (це наш амбулаторії) – 214907 грн. Сюди входить заробітна плата, нарахування на зарплату, доступ до електронних

Розпочався новий навчальний рік

2023/2024 навчальний рік у Семенівському ліцеї розпочався зі свята «Першого дзвоника» 4 вересня. Цього року навчання у ліцеї організовано офлайн для 145 учнів, з яких 10 першокласників та 8 одинадцятикласників.

Відбулися зміни у педагогічному колективі – на пенсію вийшли Віра Гаврилівна Вицина та Надія Іванівна Зубенко, натомість прийшли молоді вчителі: Вдов Дар'я Вікторівна – вчителька інформатики та Пинзарь Єлизавета Сергіївна – вчителька англійської мови. Посаду практичного психолога обіймає Казімір Ольга Іванівна.

Для учнів організоване одноразове гаряче харчування, вартість якого становить 40 грн. за дітодень. Для

журналів, медогляд водіїв, навчання персоналу. Для Арбузинської ЦРЛ наша частка у фінансуванні – 300000 грн. Це заплата та нарахування на неї.

Інші бюджетні питання стосувалися перерозподілу коштів зі статей, де утворилася економія, на інші потреби. Ознайомитись з ними можна на офіційному сайті сільської ради <https://blagodatnenska-gromada.gov.ua>. Там же є і багато інших документів.

Сесія затвердила Акт приймання-передачі майна із спільної власності територіальних громад Миколаївської області у комунальну власність Благодатненської територіальної громади. Мова йде про приміщення аптеки у Воеводському.

Сесія затвердила батьківську плату за харчування дітей у ліцях в розмірі 40 грн. на день при одноразовому харчуванні та визначила перелік категорій дітей, які звільняються від плати повністю або частково і документи, які необхідні для оформлення пільг. Особи, які мають одночасно декілька пільг можуть скористатися однією з них на свій розсуд.

Як завжди було багато земельних питань, більшість з яких стосувалися документації на присадибні ділянки.

учнів 1- 4 класів та учнів пільгової категорії – безкоштовно (за рахунок бюджетних коштів). До пільгової категорії належать діти-сироти, діти позбавлені батьківського піклування, діти ВПО, діти, батьки яких є учасниками АТО або російсько-української війни, діти з малозабезпечених сімей. Приналежність дитини до пільгової категорії визначається за наявності відповідного документа (довідка, посвідчення тощо). За дітей з багатодітних сімей батьки сплачують 50% (20 грн.). На 22 вересня їдальню відвідують 116 дітей.

Працюємо заради Перемоги!
О.Ю.Колеснікова,
заступник директора з виховної роботи

Було також кілька заяв на виготовлення документації на ділянки для розміщення вишок зв'язку від різних операторів. Затверджена документація на ділянку під вишкою в Семенівці за адресою вул. Шкільна, 75 «В».

Відмовлено АТ «Миколаївобленерго» у зменшенні ставки земельного податку з 5% до 3% на тій підставі, що Податковий кодекс не дозволяє встановлювати різні податки для різних землекористувачів – тільки однаковий для всіх.

Сесія надала сільському голові Неграю В.А. основну відпустку терміном 15 календарних днів з 11 по 25 вересня 2023 року. Як показує досвід, відпустку він проводить, в основному, в робочому кабінеті.

Оприлюднена Інформація Первомайської окружної прокуратури про стан законності, заходи щодо її зміцнення та результати діяльності прокуратури за 6 місяців 2023 року. Звіт розміщений на сайті громади. Наші села та люди в ньому не згадуються. (Може це й на краще).

Вчений гість

13 вересня наш будинок культури, відвідав Блінцов Володимир Степанович, доктор технічних наук, Заслужений діяч науки і техніки України, Лауреат державної премії України в галузі науки і техніки, професор кафедри автоматики та електроустаткування Херсонського навчально-наукового інституту Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова.

Нині під його керівництвом здійснюються наукові розробки та впроваджуються роботизовані технології розмінювання акваторій нашої держави. Гостя цікавила як волонтерська робота, так і заняття в колективах БК.

Родина Блінцових внесли щедрий фінансовий донат, який піде на матеріали для виготовлення маскувальних сіток та придбання необхідних для воїнів ЗСУ речей.

Дякуємо!

В.Кравченко Поїздка на Схід

Друзі! Вчора я повернулася зі Сходу! Так, я була за 15-20 км від Бахмута!

Були люди, які перед поїздкою запитували мене: «Навіщо це тобі?».

Що відповісти? Я хотіла побачити іншу Україну, справжню Україну, Україну, яка бореться за всіх нас, за увесь вільний світ. Побиту, потрощену, спалену, напівпусту, але нездолану, не поставлену на коліна!!! Ту, іншу Україну, яка воює. Яка сьогодні майже залишилася сам-на-сам, бо всі втомилися. Європа втомилася, світ втомився, та й ми, українці, - втомилася... Ми хочемо жити, гуляти, святкувати. Ми не хочемо відривати кошти від своєї родини і віддавати комусь незнайомому. І ще невідомо, чи він їх отримає. Може, знову хтось вкраде. Якось так... Я хотіла побачити цю, згорьовану Україну, яка стогне від болю, але попри все, сіє в полі, збирає... Україну, яка напівзруйнована, але з прапорами вздовж дороги...

І ось я її побачила... Побачила на власні очі... Почула...

Ми проїхали битим Харковом, паленим Ізюмом, потрошеним Краматорськом, майже пустою Костянтинівкою... Дорогою нас зустрічали спалені АЗС, споруди-примари, в яких навіть не можна було впізнати, що то було, - школа, чи магазин... Нас зустрічали будинки, від яких лишилася тільки назва... Деякі стояли з вибитими шибками, або шибками забитими дошками... Деякі вже заросли бур'яном, ніби так стояли завжди... Але ж там жили люди...

Нас зустрічала спалена техніка на узбіччях та полях... А ще прапори... Біля кожної лісосмуги... Прапори, як свідчення того, що тут велася запеклі бої, загинули наші воїни...

Ви їхали колись містами, де майже вся техніка військова? Де рідко побачиш цивільну машину. А якщо й побачиш, то ймовірно, що це волонте-

ри. Я їхала... Сказати - страшно, - ні. Це просто незвично... Це повертає тебе в реальність, що йде війна!!! Що ще нічого не закінчилося...

Ми проїхали купу блокпостів. Хоросі, привітні хлопці, з втомленими очима, щирою українською мовою вітали нас. І ось ми дісталися місця призначення... Не без пригод, бо це дорога не на курорт (трохи поламалися, спіймали цвях колесом), але живі-здорові. Відразу ж нас почали «вітати» наші вороги. Але страху не було. Нас зустріла привітна жіночка, яка посеред війни і того пекла, в своєму дворі, тримає рай. Купа квітів, різної зелені, клумби, фігурки різні, гойдалка... Я думала, що ми будемо жити десь в підвалі, а тут таке. М'які ліжка, ванна, розкішна вечеря. Нас чекали...

Авто і ще дуже багато всього, що ми привезли хлопцям, погнали на переклад, оформляти, розвантажувати.

Втомлені далекою дорогою, ми поїли і вже ладні були моститися спати. Але... Невже ворог мав дати нам такий шанс??? Звісно ні. Гепало так, що двері ходили ходором і штукатурка сипалася. Ми сиділи на вулиці, пили каву і слухали, як працює арта, їздять танки вулицею, в небі щось постійно запускають. Заревно змінювалось з червоного на біле...

Після спокійного і вже мирного Києва, Києва, який давно живе своїм звичним життям (та й не лише Київ, - більшість міст та сіл України), чути і бачити таке на власні очі було моторошно. Хто був тут не вперше, казав: «Це вже бахнуло за 10 км... А це за 5 км... А це зовсім близько... Напевне 3 км...».

Полягали спати... Лежу... Слухаю, як гримить... Слухаю і думаю: «Це ж бій... Може, когось поранили... Чи не дай Бог, вбили... Може хтось залишився без чоловіка, сина, батька, брата, товариша...» Не пам'ятаю, як заснула. Певно, втома зморила. Прокинулася знову від вибухів. Повставали, снідаємо... Заходить військовий. Каже: «Дев'ятнадцять вбитих,

п'ятдесят поранили...» Тиша... Слів немає... Ось вона, - війна... Я це пишу для людей, які забули про неї і забили на неї. Для тих, хто залишив її Сходу... Знову...

Знаєте, я би садила людей з усіх куточків України і возила сюди, на кілька діб. Аби повернути до реальності. Бо в реальності - у нас війна!!!! Не на Сході, - а в Україні!!!! І тут гинуть щодня!!! І щодня дістають поранення, контузії... Тому не час для гучних весіль, родин, іменин ще чогось. Можна зачекати купувати нового дивана, кухню, меблі. Сьогодні треба працювати всім і кожному на Перемогу!!!! Інакше ми її не побачимо ще дуже довго!!! І тоді на війну підуть всі - від малого до старого!!! Бо ті, хто зараз там, - мотивовані, сильні, загартовані боями, - вони закінчуються... Їх щодня повертають Україні на щиті... Щодня Україною проводжають в останню путь героїв...

Люди!!! Почуйте!!! Почуйте ті, хто досі стояв осторонь, хто не вірив, не донатив, хто думав, що його не стосується ця війна!!! Якщо не згуртуємося разом і не допоможемо нашим воїнам, - то будемо жити в цьому пеклі ще дуже довго!!!!

Вчора я почула і побачила це пекло на власні очі. Дякуючи Богу, - повернулася живі-здорові. Отже, будемо робити добро далі. Хочу подякувати Вікі Прудніковій за те, що взяла мене в цю поїздку та показала мені інший світ. Хлопцям, які нас безпечно завезли та повернули назад. Нелі, яка нас прийняла, розмістила та догувала. Цю поїздку я пам'ятаю на все життя!!!

Тепер я ще більше мотивована та налаштована робити збори, розіграші, виступи, прямі ефіри, - все, аби збирати кошти для війська! Вони на нас розраховують!!!! І ми їх не підведемо! Разом ми можемо все!!!! Разом нас не здолати!!!! Разом будемо рятувати життя!!!! Будемо купувати авто та дешевші дрони. Часу чекати немає... Хлопці гинуть щодня...